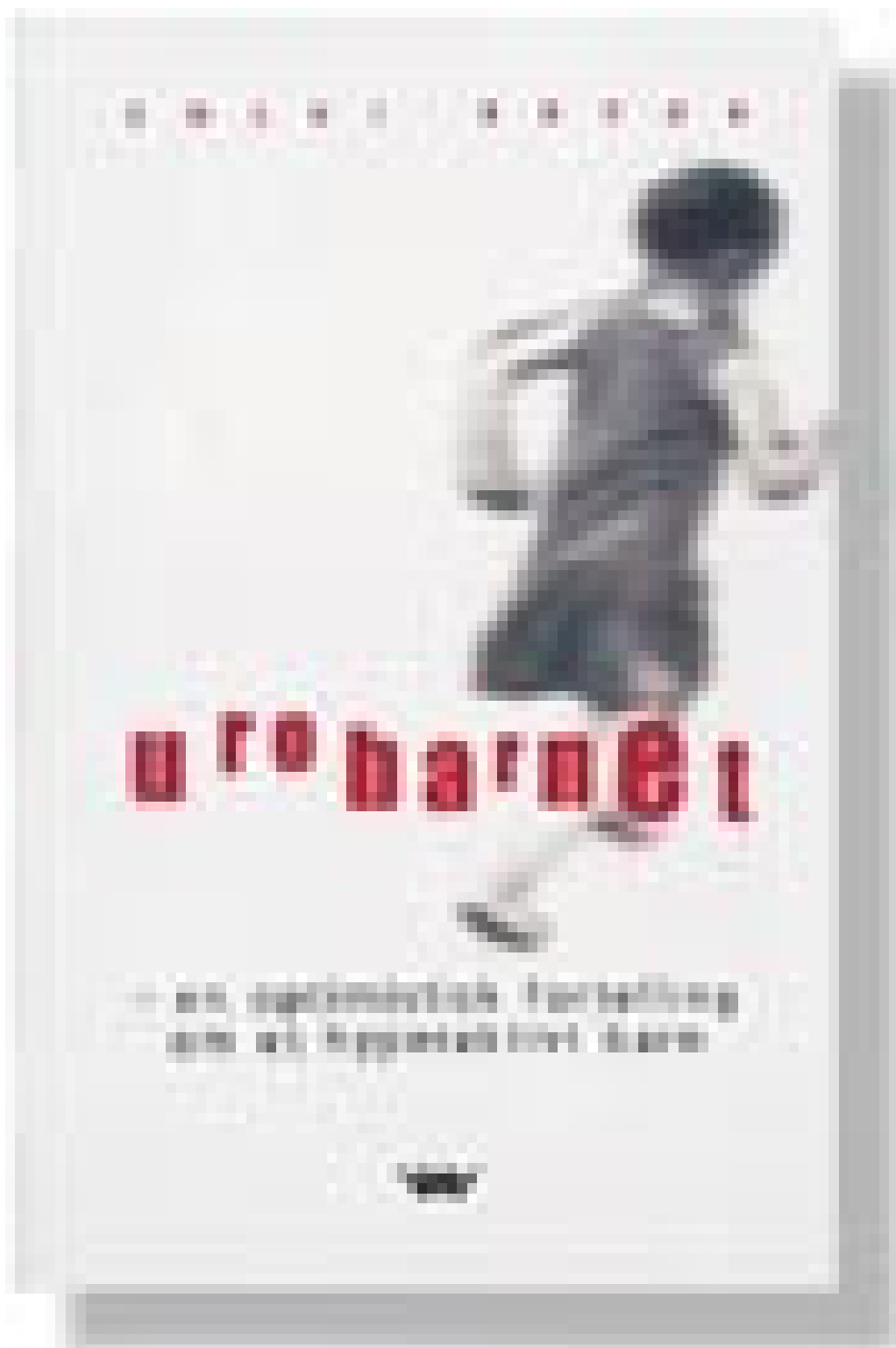

En foreldreberetning om AD/HD

BOKOVERSIKT

Svært mange foreldre med barn med AD/HD (Attention deficit hyperactivity disorder) har gjennomlevd perioder fylt med fortvilelse og spørsmål om hva som feiler barnet deres, følelsen av å mislykkes som foreldre, kritiske og misbilligende holdninger fra nære omgivelser og ikke minst manglende hjelp og forståelse fra hjelpeapparatet. Denne boken er en mors beskrivelse av sine erfaringer med et barn med AD/HD og av hvilke problemer foreldrene møter i sin kamp for hjelp til datteren. I boken har forfatteren satt sine egne erfaringer og opplevelser i en oppdiktet ramme. Boken er ikke en beskrivelse av et ”typisk” barn med AD/HD, men intenderer å være et litterært bidrag om AD/HD.

Vi følger Birte og foreldrene hennes fra spedbarnsalder og opp gjennom førskolealder. Boken består av 15 kapitler som hver for seg forteller om ulike hendelser og situasjoner i forhold til Birtes uro og atferd. I de ulike kapitlene klarer forfatteren på en lettlest og engasjerende måte å beskrive Birtes adferd, foreldrenes og omgivelsenes reaksjoner og hjelpeapparatets holdninger til barnet og foreldrene. Forfatteren klarer på en nøktern og klar måte å vise hvilke følelser foreldre til AD/HD-barn ofte får i møtet med omgivelser som dømmer, men ikke forstår. Boken er likevel preget av en optimistisk ånd og skisserer klart hva god støtte og forståelse i omgivelsene betyr. En hovedside ved boken er beskrivelsen av hva som syntes å være en effektiv hjelp for Birte, nemlig en tilpasset diett og forutsigbare og tydelige holdninger og strategier fra foreldre. Det er også to ekstra kapitler hvorav ett er en orientering til leseren om AD/HD og det andre en oversikt over Birtes diett.

Denne boken henvender seg til oss som på ulike måter beskjeftiger oss med barn med AD/HD. Det er viktig å ha in mente at dette ikke er et bidrag til faglitteraturen, men en beskrivelse av foreldres opplevelser. Boken synes å beskrive en tidsepoke da kunnskapsnivået om AD/HD og den kliniske kompetansen var lavere enn tilfellet er i dag. Likevel er den en påminnelse for fagfolk om hvordan foreldre kan oppleve kontakten med behandlingsapparatet. I hvilken grad andre barn med AD/HD vil kunne hjelpes med den diett som her er beskrevet, er et åpent spørsmål og foreløpig dårlig vitenskapelig dokumentert. For de foreldre som likevel vil prøve diett til sine ”AD/HD-barn”, kan boken være en nyttig veileder. Etter min mening egner denne boken seg godt for foreldre, besteforeldre eller andre som har nær kontakt med barn med AD/HD. Den er lettlest og engasjerende. Den kan også være til nytte for studenter innen helse- og sosialfag, pedagogikk etc. som et supplement til faglitteraturen.

Siv EliKvernmo

Senter for samisk helseforskning

Universitetet i Tromsø

Publisert: 28. februar 2002. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. september 2026.